

[Horn.]

foregå. Det er også anvist, hvorledes denne kontakt med folketinget skal etableres, dels ved drøftelser, dels gennem Nordisk Råd. Det er jo sådan, at med den udtalelse, som Nordisk Råd vedtog i et tillæggsforslag om denne sag, har rådet ganske vist anerkendt, at sagen for så vidt er slutbehandlet, men man følger den dog, idet man henstiller til de to regeringer at lade en sådan fast forbindelse bygge. Der er altså mulighed for, at man kan være med i det, der skal ske videre frem, altså også med hensyn til linjeføringen.

Mon det ikke er sådan, ærede medlem, at når man skal løse sådanne problemer, hvor to parter må kigge på tingene, må man, som den højtærede minister fremførte det, snakke lidt med den anden part? Så vidt jeg ved, har det ærede medlem været medlem af en kommunalbestyrelse, og dér vil han sikkert mange gange have erfaret, at det er sundt, at man snakker lidt om tingene, inden man tager standpunkt. Det synes jeg også skulle foregå i denne sag, og jeg ved, at svenskerne er særdeles indstillet på, at man taler fornuftigt om disse ting, sådan som det skete i Nordisk Råds møde.

Med disse bemærkninger skal jeg tilråde, at man tager den højtærede ministers redegørelse til efterretning.

Ninn-Hansen: I folketingets forretningsorden er der givet ministrene en adgang til at give tinget redegørelser. Der findes en bestemmelse herom i § 19, stk. 3, og efter stk. 4 i samme paragraf kan der fremkaldes en debat om en sådan redegørelse. Jeg synes, det er en udmærket bestemmelse. Det er jo en ret ny bestemmelse, der er kommet ind efter vedtagelsen af den nye grundlov, og jeg tror egentlig, vi var mange, der havde ventet, at ministrene ville benytte sig af denne adgang til at redegøre for vigtige anliggender, der berørte deres administration, og også, hvis folketinget ønskede en debat, ville benytte denne adgang til at

få at vide, hvordan folketinget og folketingets partier stillede sig. Men i den retning er vi blevet skuffet. Der har været megen tilbageholdenhed fra alle regeringsmedlemmers side med hensyn til at komme med redegørelser og indvi folketinget i de planer, man arbejder med. Jeg synes i reglen det har været således, at det har været nødvendigt at fremtvinge ministrenes redegørelser, hvilket forekommer mig helt uforståeligt. Ministrene burde dog selv have en interesse i at inddrage tinget i de problemer, der kan være.

Efter afgivelsen af kommissionsbetænkningen om Øresundsforbindelsen havde der været en god anledning for den højtærede minister for offentlige arbejder til at give tinget en redegørelse for regeringens planer, og tilskyndelsen hertil blev endnu større, da betydelige befolkningskredse tog afstand fra betænkningens konklusion. Jeg har på den højtærede minister forstået, at regeringen endnu ikke har taget noget standpunkt til placeringen af en fast forbindelse over Øresund. Den højtærede minister har altså heller ikke taget afstand fra konklusionen i den dansk-svenske betænkning, og vi er mange, der er ængstelige for, at denne betænkning derfor skal danne grundlaget for de kommende forhandlinger mellem danske og svenske myndigheder.

Det ærede medlem hr. Horn betegnede dem, der har ønsket at rejse en debat om denne sag, som emsige folk — det var vist det udtryk, det ærede medlem brugte. Jeg synes, det er for hårdt et angreb, den socialdemokratiske ordfører her retter mod Københavns overborgmester. Jeg synes ikke, det er rimeligt at anvende dette udtryk hverken over for overborgmester Urban Hansen eller over for det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), der 2 gange har rejst sagen om Øresundsbroen ved spørgsmål her i det høje ting. Det er dog vel ganske rimeligt, at de, der har interesse for sagen — og det gælder også folketingets medlemmer — kan ønske en debat om den med den højtærede minister,